

บทความวิจัย (Research Article)

การบริหารและการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ADMINISTRATION AND SUPPORT SERVICES FOR STUDENTS WITH DISABILITIES IN THE COLLEGES UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION

Received: July 18, 2017

Revised: September 11, 2017

Accepted: September 29, 2017

ปิยะรัตน์ นุชพองใส^{1*} และธีรศักดิ์ ศรีสุรกุล²

Piyarat Nuchpongchai^{1*} and Teerasak Srisurakul²

^{1,2}วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

^{1,2}Ratchasuda College, Mahidol University, Salaya, Phutthamonthon, Nakhon Pathom 73170, Thailand

*Corresponding author, E-mail address: piyarat.nuc@mahidol.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการบริหารและการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ การสำรวจใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารวิทยาลัย จำนวน 170 คน ครูผู้สอน จำนวน 733 คน และการจัดประชุมกลุ่มย่อยผู้แทนจากวิทยาลัย ซึ่งเป็นแกนนำในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า 1) วิทยาลัยส่วนใหญ่เปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นสำหรับคนพิการ และในวิทยาลัยบางแห่งเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตรที่เปิดสอนระยะสั้น เช่น หลักสูตรการทำขนมไทย อาหารไทย ช่างตัดผม หลักสูตรประกาศนียบัตร เช่น การตลาด การบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ อิเล็กทรอนิกส์ 2) การบริหารหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการควรขึ้นอยู่กับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และมีหัวหน้าหน่วยเป็นครูหรือบุคลากรทางการศึกษา มีเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 1 คน เจ้าหน้าที่บริการมีตำแหน่งเป็นนักวิชาการ โดยจำนวนขึ้นอยู่กับภาระงานของแต่ละวิทยาลัย และ 3) บทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ได้แก่ การจัดวางระบบ การทำแผน การส่งเสริมเพื่อพัฒนาเจ้าหน้าที่

การประเมิน และการทำระบบฐานข้อมูล ส่วนบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการ ได้แก่ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก การประสานงานกับหน่วยอื่นเพื่อปรับสภาพแวดล้อม และการหางานทำระหว่างเรียนหรือปิดภาคเรียน

คำสำคัญ: อาชีวศึกษา บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ

Abstract

This study examined administrators and teachers' opinions in the colleges under the Office of the Vocational Education Commission on the administration and support services for students with disabilities. The survey was conducted by a constructed questionnaire with the selected samples of 170 administrators and 733 teachers in the vocational colleges. The data collecting also included a focus group of 20 representatives from the pilot colleges where provide education for students with disabilities. Statistics used for data analysis were mean and standard deviation.

The results of the study revealed 1) most of vocational colleges provide short courses for students with disabilities. Some colleges offered vocational certificate programs and high vocational certificate programs. The most provided short courses were Thai dessert, Thai food, and Barber. The certificate programs were Marketing, Accounting, Computer, and Electronics. 2) The Deputy College Directors in academic are responsible for administrating support services for students with disabilities. The Head of Support Services Unit should be a teacher or an educational officer with one general administrative officer. The service providers should be an academic officer. The number of the academic officer depends on their workload of each institute. 3) The roles and functions of Head of Support Services Unit include managing system, planning, supporting for officer development, evaluating, and developing data based systems. The roles and functions of academic officers are to provide media access, assistive devices and technology, to cooperate in accommodation with other units in institute, and to help finding part-time jobs during the semester and the semester break.

Keywords: Vocational Education, Support Services for Students with Disabilities

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดเตรียมเปิดรับนักเรียน นักศึกษาพิการเพิ่มขึ้นครบทุกภูมิภาคและครอบคลุมหลายจังหวัด ในปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป โดยเฉพาะ ผู้พิการทางการได้ยิน ซึ่งในพ.ศ. 2558 มีนักศึกษาศึกษาเข้าศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประมาณ 777 คน โดยมีสถานศึกษาหลักที่รับนักศึกษาศึกษาพิการ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัย สारพัดช่างนครหลวง วิทยาลัยสาร์พัดช่างชลบุรี วิทยาลัยเทคโนโลยีและการบริหารจัดการนครพนม และวิทยาลัย การอาชีพพุทธมณฑล ซึ่งเน้นการรับผู้ที่มีความพิการทางการได้ยิน นอกจากนี้ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้รับเด็กที่มีความพิการในระดับไม่รุนแรงเข้าเรียนร่วม เช่น พิการทางด้านร่างกาย เข้าเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป ประมาณ 353 คนใน 146 วิทยาลัย และรับเด็กพิการทางการได้ยิน 236 คนใน 61 วิทยาลัย พิการทางการทางการเห็น 209 คนใน 99 วิทยาลัย โดยส่วนใหญ่จัดให้ผู้พิการเข้าเรียนร่วมกับเด็ก ทั่วไปห้องละไม่เกิน 10 คน (Manager Online, 2015)

จากข้อมูลศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2557) ระบุว่า ในพ.ศ. 2556 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 421 แห่ง แบ่งเป็น 15 ประเภท ได้แก่ วิทยาลัยการอาชีพ 137 แห่ง วิทยาลัยเทคนิค 120 แห่ง วิทยาลัยสาร์พัดช่าง 52 แห่ง วิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยี 43 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษา 37 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ 12 แห่ง วิทยาลัย พาณิชยการ 5 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ 3 แห่ง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว 3 แห่ง วิทยาลัยประมง 3 แห่ง วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม 2 แห่ง กาญจนภิเษกวิทยาลัยช่างทองหลวง 1 แห่ง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ 1 แห่ง วิทยาลัยการอาชีวศึกษา (ศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร) 1 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรและประมง 1 แห่ง (The Office of Vocational Education Commission, 2014) ดังนั้น การที่สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งหมดจะดำเนินการตามนโยบาย ดังกล่าวได้ จะต้องมีการเตรียมความพร้อมสถานศึกษาในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการบริหารจัดการและการจัดบริการ นักเรียน นักศึกษาพิการ

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพคนพิการจึงได้ออกกฎหมายต่างๆ เพื่อให้หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เกิดความตระหนักในสิทธิของคนพิการและปฏิบัติต่อคนพิการอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป โดยเฉพาะสิทธิที่เกี่ยวกับบริการทางการศึกษาและแนวทางการดำเนินการของสถานศึกษา โดยมีสาระสำคัญ คือ 1) คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนถึงปริญญาตรีโดยรัฐให้ การสนับสนุนกับคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ 2) คนพิการมีสิทธิเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา ตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นของคนพิการ 3) คนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาที่เป็นมาตรฐาน มีการประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดหลักสูตรและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การทดสอบที่เหมาะสมตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล 4) คนพิการมีสิทธิ ได้รับการบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

5) สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม และได้รับการรับรองมาตรฐานจะได้รับเงินอุดหนุนและช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ 6) สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลตามความต้องการจำเป็น และมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง 7) สถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมระบบสนับสนุนการเรียนการสอน และบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ 8) สถานศึกษามีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย 9) สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชน เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ 10) รัฐให้เงินอุดหนุนเพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (Education Provision for Persons with Disabilities Act, 2008)

ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนและนักศึกษาพิการ ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องสิทธิของคนพิการ ธรรมชาติของผู้เรียนที่มีความพิการประเภทต่างๆ และควรมีการเตรียมการในการบริหารจัดการและการให้บริการสนับสนุนนักเรียนและนักศึกษาพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลในชั้นเรียนได้เท่าเทียมกับนักเรียนและนักศึกษาทั่วไป ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความพิการเช่นเดียวกับนักเรียนและนักศึกษาทั่วไป ให้สามารถสำเร็จการศึกษาและได้รับการจ้างงานในสถานประกอบการต่อไป ดังนั้นเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถเปิดรับผู้พิการเข้าศึกษาและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย จึงได้สำรวจข้อมูลหลักสูตรที่เปิดรับคนพิการเข้าศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารและบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ และบทบาทหน้าที่ของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจข้อมูลหลักสูตรที่วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปิดสอนให้คนพิการ
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานสนับสนุนผู้เรียนพิการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบทบาทหน้าที่ของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

คณะผู้วิจัยส่งจดหมายขอความอนุเคราะห์และเอกสารชี้แจงการเข้าร่วมการวิจัยพร้อมกับแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับคนพิการไปยังวิทยาลัยจำนวน 421 แห่ง โดยขอให้ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ/รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ/รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียนและนักศึกษา/รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทรัพยากร) แห่งละ 2 คน และครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาผู้เรียนพิการ แห่งละ 3 คน ตอบแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการทางการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การบริหารจัดการและบริการสนับสนุนทางการศึกษา

ผลการตอบแบบสอบถามและส่งกลับจากวิทยาลัยมีจำนวน 189 แห่ง ประกอบไปด้วย แบบสอบถามจากผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ จำนวน 170 ฉบับ และครู จำนวน 733 ฉบับ (ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 83 แห่ง ตามเกณฑ์ของทาร์ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ด้วยความคลาดเคลื่อน 10%) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย จากนั้น มีการประชุมกลุ่มย่อยผู้แทนวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นแกนนำในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ จำนวน 20 คน โดยอภิปรายเพื่อหาข้อสรุป 3 ประเด็น ได้แก่ 1) โครงสร้างการบริหารควรกำหนดโครงสร้างเดียวหรือให้วิทยาลัยเลือกจากรูปแบบที่กำหนดมาให้ 2) โครงสร้างหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการควรเป็นแบบใดหรือให้วิทยาลัยเลือกจากที่กำหนดมาให้ 3) การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งงาน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผู้บริหารวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ (ร้อยละ 40.59) รองลงมาเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ (ร้อยละ 23.53) ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การสอนผู้เรียนพิการ มีจำนวนร้อยละ 19.78 โดยผู้บริหารมีประสบการณ์สอนเฉลี่ย 9.43 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการการสอนพิการ มีจำนวน ร้อยละ 27.79 โดยครูมีประสบการณ์การสอนเฉลี่ย 3.55 ปี

2. หลักสูตรที่เปิดให้คนพิการเข้าศึกษา

จากแบบสอบถามผู้บริหารวิทยาลัยพบว่า ในปีการศึกษา 2558 หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเป็นหลักสูตรที่มีคนพิการเข้าเรียนร่วมมากที่สุด (46 คน) โดยส่วนใหญ่เรียนที่วิทยาลัยการอาชีพ รองลงมาเป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (30 คน) ส่วนใหญ่เรียนที่วิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยอาชีวศึกษามีคนพิการเข้าเรียนหลักสูตรระยะสั้นของวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (230 คน) รองลงมาเป็นภาคเหนือ (152 คน) และวิทยาลัยที่จัดหลักสูตรระยะสั้นให้คนพิการมากที่สุด คือวิทยาลัยสารพัดช่างและ

วิทยาลัยการอาชีพ สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพมีคณาธิการเข้าเรียนในวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือมากที่สุด (162 คน) รองลงมาเป็นภาคกลาง (156 คน) โดยวิทยาลัยที่เปิดสอนให้คณาธิการเข้าศึกษามากที่สุด คือ วิทยาลัยการอาชีพและวิทยาลัยสารพัดช่าง ส่วนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีคณาธิการเข้าเรียนมากที่สุดในวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือ (104 คน) รองลงมาเป็นภาคกลาง (92 คน) และวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงให้คณาธิการมากที่สุด คือ วิทยาลัยเทคนิค รองลงมาคือวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สำหรับสาขาวิชา/หลักสูตรที่มีคณาธิการเข้าเรียนมากห้าอันดับแรกจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า หลักสูตรระยะสั้นที่มีคณาธิการเข้าศึกษามากที่สุด คือ หลักสูตรการทำขนมไทย รองลงมา คือ หลักสูตรช่างตัดผม สาขาวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่คณาธิการเข้าเรียนมากที่สุด คือ สาขาวิชาการขาย/การตลาด รองลงมา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่คณาธิการเข้าเรียนมากที่สุด คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ รองลงมาคือ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ ผู้บริหารคิดว่าหลักสูตรระยะสั้นที่ยังคงเปิดรับคณาธิการเข้าศึกษา ได้แก่ หลักสูตรที่เกี่ยวกับการทำอาหาร หลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรการตัดเย็บเสื้อผ้า หลักสูตรช่างซ่อม และหลักสูตรการเลี้ยงปลา โดยเปิดสอนทั้งในลักษณะเรียนรวมกับผู้เรียนทั่วไป และจัดให้เรียนเฉพาะผู้เรียนพิการ สำหรับสาขาวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ผู้บริหารเห็นควรเปิดให้คณาธิการเข้าศึกษา ได้แก่ หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตรคอมพิวเตอร์ หลักสูตรการบัญชี หลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรศิลปกรรม หลักสูตรธุรกิจดอกไม้/การประดิษฐ์ โดยส่วนใหญ่จะจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม

3. การบริหารและการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ

ผู้บริหาร ร้อยละ 89.01 และครู ร้อยละ 82.40 เห็นด้วยกับการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการว่า วิทยาลัยจำเป็นต้องจัดให้มีการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ซึ่งผู้บริหาร ร้อยละ 55.49 และครู ร้อยละ 57.43 มีความเห็นว่าการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการควรเป็นงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ โดยทั้งผู้บริหาร ร้อยละ 84.53 และครู ร้อยละ 93.59 เห็นด้วยกับการการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการว่าควรกำหนดให้เป็นงานที่ระบุไว้ในโครงสร้างการบริหาร

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า หน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการที่จัดตั้งขึ้นใหม่และระบุอยู่ในโครงสร้างการบริหารควรอยู่ภายใต้การดูแลของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมา คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาผู้เรียน ร้อยละ 33.89 ส่วนครูมีความเห็นว่า ให้หน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการอยู่ภายใต้การดูแลของรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาผู้เรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.05 รองลงมา คือ ผู้อำนวยการ ร้อยละ 24.18 และบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ นั้น ผู้บริหาร ร้อยละ 56.67 และครู ร้อยละ 52.62 มีความคิดเห็นว่า ให้สรรหาบุคลากรใหม่เพื่อปฏิบัติงานบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการโดยเฉพาะ สำหรับผู้ให้บริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า ผู้ให้บริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ควรประกอบด้วย หัวหน้า เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 1 คน เจ้าหน้าที่บริการ 2 คน หรือมากกว่าขึ้นอยู่กับภาระงานมากที่สุด (ร้อยละ 41.11) รองลงมา คือ หัวหน้า (ครูประจำการ) รองหัวหน้า

(ครูประจำการ) เจ้าหน้าที่บริการ 2 คน (ร้อยละ 38.33) ส่วนครูมีความคิดเห็นว่า ผู้จัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ควรประกอบด้วย หัวหน้า (ครูประจำการ) รองหัวหน้า (ครูประจำการ) เจ้าหน้าที่บริการ 2 คน มากที่สุด (ร้อยละ 42.29) รองลงมา คือ หัวหน้า เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 1 คน เจ้าหน้าที่บริการ 2 คน หรือมากกว่า ขึ้นอยู่กับภาระงาน (ร้อยละ 38.29)

4. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ

ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.35, SD = 0.76) เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการที่อยู่ในระดับมากเป็นรายชื่อ พบว่า บทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยที่ผู้บริหาร เห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.42, SD = 0.86) รองลงมา คือ การจัดวางระบบ และการทำแผนการดำเนินงานของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.38, SD = 0.84) การจัดทำงบประมาณและอัตรากำลังของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา พิการ (Mean = 4.34, SD = 0.91) การส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่บริการให้พัฒนาตนเองเพื่อให้เกิด ความเชี่ยวชาญด้านวิชาการและการบริการ (Mean = 4.33, SD = 0.89) การจัดให้มีคณะกรรมการประจำหน่วย บริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร และตัวแทนจากหลักสูตรต่างๆ (Mean = 4.28, SD = 0.93) และการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.26, SD = 0.92) ตามลำดับ

ครูมีความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean=4.38, SD=0.66) เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการ สนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการที่อยู่ในระดับมากเป็นรายชื่อ พบว่า บทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยที่ครูเห็นด้วย มากที่สุด คือ การจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.46, SD = 1.33) รองลงมา คือ การจัดวางระบบ และทำแผนการดำเนินงานของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.41, SD = 0.76) การจัดทำงบประมาณและอัตรากำลังของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean =4.39, SD = 0.77) การส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่บริการให้พัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ ด้านวิชาการและการบริการ (Mean = 4.38, SD = 0.75) การจัดให้มีคณะกรรมการประจำหน่วยบริการสนับสนุน นักเรียน นักศึกษาพิการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร และตัวแทนจากหลักสูตรต่างๆ (Mean = 4.31, SD = 0.76) และการประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ (Mean = 4.31, SD = 0.79) ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต้อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ

ผู้บริหารมีความคิดเห็นต้อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.41, SD = 0.62) เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ เป็นรายข้อพบว่า การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนพิการเพื่อให้ครู ผู้เรียนทั่วไป และบุคลากรในวิทยาลัยมีทัศนคติที่ดี (Mean = 4.51, SD = 0.71) เป็นบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการที่ผู้บริหารคิดเห็นว่ายู่ในระดับมากที่สุด ส่วนบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการในระดับมากที่สุด ที่ผู้บริหารเห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพิการในด้านทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การจัดการ (Mean = 4.46, SD = 0.74) รองลงมา คือ การแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนพิการทางด้านส่วนตัวและอาชีพ (Mean = 4.43, SD = 0.76) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพิการในด้านวิชาการ รวมทั้งการคิด การจำ การค้นคว้า (Mean = 4.44, SD = 0.77) การประสานงานกับผู้ประกอบการเพื่อจัดหาสถานที่ฝึกงานหรือสถานที่ทำงานหลังสำเร็จการศึกษา (Mean = 4.44, SD = 0.79) การคัดกรอง/คัดเลือกคนพิการเข้าเรียนในหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ในหลักสูตร (Mean = 4.42, SD = 0.76) การให้คำแนะนำผู้สอนเกี่ยวกับการสื่อสาร วิธีการให้ผู้เรียนพิการเข้าถึงข้อมูลที่สอน การวัดและประเมินผล (Mean = 4.42, SD = 0.75) การจัดหาสื่อ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ช่วยในการเรียนและการสอบ เช่น ลำม ดิวเตอร์ ฯลฯ (Mean = 4.41, SD = 0.80) การประสานงาน และช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือการปรับตารางเรียน รวมทั้งห้องเรียน (Mean = 4.40, SD = 0.72) การจัดหาและดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ (Mean = 4.40, SD = 0.85) การประชาสัมพันธ์การรับสมัครคนพิการเข้าศึกษา (Mean = 4.35, SD = 0.85) การปฐมนิเทศผู้เรียนพิการ (Mean = 4.35, SD = 0.81) การประสานงานกับหน่วยอื่นในวิทยาลัยเพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้สามารถเข้าถึงสถานที่ต่างๆ ในวิทยาลัยได้ (Mean = 4.34, SD = 0.81) และการหางานทำในระหว่างเรียนหรือปิดภาคเรียน (Mean = 4.18, SD = 0.88) ตามลำดับ ครูมีความคิดเห็นต้อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.36, SD = 0.64) เมื่อพิจารณาบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการที่อยู่ในระดับมากเป็นรายข้อพบว่า บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการที่ครูเห็นด้วยมากที่สุด คือ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนพิการเพื่อให้ครู ผู้เรียนทั่วไป และบุคลากรในวิทยาลัยมีทัศนคติที่ดี (Mean = 4.44, SD = 0.70) รองลงมา คือ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ช่วยในการเรียนและการสอบ เช่น ลำม ดิวเตอร์ ฯลฯ (Mean = 4.39, SD = 0.80) การประสานงานกับหน่วยอื่นในวิทยาลัยเพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้สามารถเข้าถึงสถานที่ต่างๆ ในวิทยาลัยได้ (Mean = 4.39, SD = 2.08) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพิการในด้านวิชาการ รวมทั้งการคิด การจำ การค้นคว้า (Mean = 4.39, SD = 0.76) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพิการในด้านทักษะชีวิต เช่น การสื่อสาร การจัดการ (Mean = 4.39, SD = 0.75) การแนะแนวและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนพิการทางด้านส่วนตัวและอาชีพ (Mean = 4.37, SD = 0.72) การประสานงานกับ

ผู้ประกอบการเพื่อจัดหาสถานที่ฝึกงานหรือสถานที่ทำงานหลังสำเร็จการศึกษา (Mean = 4.35, SD = 0.79) การให้คำแนะนำผู้สอนเกี่ยวกับการสื่อสาร วิธีการให้ผู้เรียนฝึกการเข้าถึงข้อมูลการสอน การวัดและประเมินผล (Mean = 4.35, SD = 0.75) การจัดหาและดำเนินการเกี่ยวกับทุนการศึกษาสำหรับผู้เรียนฝึกการ (Mean = 4.34, SD = 0.80) การประสานงาน และช่วยเหลือเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือการปรับตารางเรียน รวมทั้งห้องเรียน (Mean = 4.33, SD = 0.76) การคัดกรอง/คัดเลือกคนฝึกการเข้าเรียนในหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ในหลักสูตร (Mean = 4.32, SD = 0.81) การประชาสัมพันธ์การรับสมัครคนฝึกการเข้าศึกษา (Mean = 4.29, SD = 0.86) การปฐมนิเทศผู้เรียนฝึกการ (Mean = 4.27, SD = 0.80) และการหางานทำในระหว่างเรียนหรือปิดภาคเรียน (Mean = 4.19, SD = 0.86) ตามลำดับ

อภิปรายผล

หลักสูตรที่วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เปิดให้คนฝึกการเข้าศึกษา มีทั้งหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนจะมีความคล้ายคลึงกัน ได้แก่ การทำขนมไทย อาหารไทย นวดแผนไทย การขาย การบัญชี คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ จากการสำรวจการมีงานทำของคนฝึกการที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป เมื่อ พ.ศ. 2550 พบว่าคนฝึกการทำงานด้านเกษตรกรรม และประมงมากที่สุด ในจำนวนประชากรคนฝึกการที่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 67.08 รองลงมาเป็นการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 11.30 และทำงานด้านการผลิต ร้อยละ 9.57 ในขณะที่งานลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล คิดเป็นร้อยละ 6.78 งานก่อสร้าง ร้อยละ 3.93 งานโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 3.39 งานบริการ ชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่นๆ ร้อยละ 1.72 โดยส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจของตนเอง ร้อยละ 47.68 เป็นผู้ช่วยธุรกิจของครัวเรือน ร้อยละ 26.45 ลูกจ้างเอกชน 20.97 นายจ้าง ร้อยละ 4.41 ลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 2.45 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 0.14 (Mongkolsawasdi, et al., 2009) ซึ่งกระทรวงแรงงานได้ประกาศว่าตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2559 จนถึง พ.ศ. 2560 ได้ตั้งเป้าหมายจะจ้างคนฝึกการให้ได้ 10,000 คน และในส่วนของภาครัฐ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ตั้งเป้าหมายว่าภายใน พ.ศ. 2561 จะประสานงานให้หน่วยงานภาครัฐจ้างคนฝึกการเข้าทำงานให้ได้ 16,000 คน (Combine power 'Civil state' create career for persons with disabilities, 2016) จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่างๆ ได้ให้การสนับสนุนการมีงานทำของคนฝึกการ ซึ่งในตลาดแรงงานยังมีอาชีพในด้านต่างๆ ที่คนฝึกการสามารถได้รับการจ้างงานได้ หากสถานศึกษาโดยเฉพาะ สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาสามารถจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและศักยภาพของคนฝึกการก็จะทำให้การจ้างงานคนฝึกการมีอัตราที่สูงขึ้นหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่แต่ละหน่วยงานได้ตั้งไว้

ผู้บริหารวิทยาลัยและครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีความเห็นตรงกันว่าวิทยาลัย ควรจัดให้มีบริการสนับสนุนผู้เรียนฝึกการ ถึงแม้จะมีวิทยาลัยบางแห่งจัดบริการสำหรับผู้เรียนฝึกการและตั้งเป็น หน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาฝึกการขึ้นเป็นการภายในของวิทยาลัย แต่ควรมีการจัดตั้งเป็นหน่วยงาน

ใหม่และระบุในโครงสร้างการบริหารของวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษารูปแบบบริหารเพื่อส่งเสริมมาตรฐานการเรียนรู้ร่วมของโรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพบว่าการจัดการความรู้เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษเกิดขึ้นน้อย ควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการ (Student Support Service) และการบริหารจัดการหน่วยบริการวิชาการนี้ควรให้ความสำคัญกับบุคลากร กระบวนการบริหาร สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมห้องเรียน รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการให้ความร่วมมือภายในสถานศึกษา (Wongkhiao & Kornpuang, 2017) และในการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการควรอยู่ภายใต้การดูแลของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ในขณะที่ครูส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการควรอยู่ภายใต้การดูแลของรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ จากการสำรวจการให้บริการนักศึกษาพิการในระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 424 แห่ง ในสหรัฐอเมริกา พบว่าหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่เป็นส่วนหนึ่งของกองกิจการนักศึกษามีจำนวนร้อยละ 69 และหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการที่เป็นส่วนหนึ่งของกองบริการการศึกษามีจำนวนร้อยละ 31 (Harbour, 2009) อย่างไรก็ตาม จากการประชุมกลุ่มย่อยที่มีตัวแทนจากวิทยาลัยแกนนำจัดการศึกษาสำหรับคนพิการได้สรุปร่วมกันว่าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการของวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรขึ้นอยู่กับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะจะทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนผู้เรียนพิการ

สำหรับบุคลากรประจำหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ผู้บริหารมีความเห็นว่าควรประกอบด้วย หัวหน้างาน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 1 คน เจ้าหน้าที่บริการ 2 คน หรือมากกว่าขึ้นอยู่กับภาระงาน ในขณะที่ครูมีความเห็นว่าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ควรประกอบด้วย หัวหน้างานที่เป็นครูประจำการ รองหัวหน้างานที่เป็นครูประจำการ และเจ้าหน้าที่บริการ 2 คน ซึ่งจากการประชุมกลุ่มย่อยได้ข้อสรุปว่า หน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ควรประกอบด้วย 1) หัวหน้าหน่วยซึ่งเป็นครูหรือบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจคนพิการ มีประสบการณ์ในการสอนหรือดูแลเด็กพิการ มีจิตใจให้บริการ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความเป็นผู้นำ 2) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 1 คน และ 3) เจ้าหน้าที่บริการที่มีตำแหน่งเป็นนักวิชาการ โดยจำนวนเจ้าหน้าที่ขึ้นอยู่กับภาระงานของแต่ละวิทยาลัย แต่อย่างน้อยต้องมีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ หรือสาขาอื่นแต่มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับคนพิการไม่น้อยกว่า 1 ปี มีจิตใจบริการ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก จากข้อมูลของกลุ่มบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการให้บริการประมาณ 2-3% ของจำนวนนักศึกษาพิการที่ลงทะเบียน หากมีนักศึกษาพิการลงทะเบียน 10,000 คน หน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการจะให้บริการประมาณ 200-300 คน ซึ่งโดยทั่วไป อัตราส่วนของเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจะประมาณ 1 ต่อ 100 คน ดังนั้น จากจำนวนนักศึกษาพิการดังกล่าว จึงควรมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 คน ไม่รวม

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และผู้ให้บริการอื่นๆ เช่น ล่าม ผู้จัดคำบรรยาย สำหรับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่บริการ ในหน่วยบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการอาจพิจารณาตามประเภทความพิการหรือบทบาทหน้าที่ในการให้บริการ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านคนตาบอดหรือสายตาเลือนราง ผู้เชี่ยวชาญด้านการปรับสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น (Duffy & Gugerty, 2005) และเจ้าหน้าที่ควรได้รับการฝึกอบรมหรือมีประสบการณ์ ไม่เช่นนั้นอาจส่งผลต่อการให้บริการสนับสนุนนักศึกษาพิการได้ (Shaw, 2002)

ผู้บริหารและครูมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการว่าควรมีหน้าที่จัดวางระบบและทำแผนงบประมาณ แผนการดำเนินงาน และอัตราค่าจ้าง ส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่บริการให้พัฒนาตนเอง ประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ และจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้เรียนพิการ ในส่วนของบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บริการ ในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ พบว่า ทั้งผู้บริหารและครูมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ช่วยในการเรียนและการสอบ การประสานงานกับหน่วยอื่นในสถานศึกษาเพื่อปรับสภาพแวดล้อมให้สามารถเข้าถึงสถานที่ต่างๆ ในสถานศึกษาได้ และการหางานทำ ในระหว่างเรียนหรือปิดภาคเรียน ซึ่งจากการศึกษาการให้บริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ หลักสูตร 2 ปี ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายประเภท พบว่าบริการของหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ได้แก่ การสนับสนุนทั่วไป เช่น ตัวเตอรื การให้คำปรึกษา เป็นต้น การสนับสนุนกลวิธีการเรียนการสอน การทดสอบทางอาชีพและประสบการณ์ตรงทางอาชีพ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และการสนับสนุนด้านการจัดการ เช่น การปฐมนิเทศ การลงทะเบียน การจัดตารางเรียน เป็นต้น (Tagayuna, et al., 2005)

ในการจัดบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการในวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษาอาจมีความเหมือนหรือแตกต่างกับการจัดบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการจัดการศึกษาในวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษามีทั้งรูปแบบของระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปการให้บริการสนับสนุนนักเรียนจะจัดให้โดยอัตโนมัติตามความต้องการจำเป็นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและบริการทางการศึกษา ในขณะที่การบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการในระดับอุดมศึกษาจะเป็นไปตามที่นักศึกษาร้องขอ เนื่องจากวิถีชีวิตของการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นักศึกษาจะเป็นอิสระมากกว่าในโรงเรียน นักศึกษาจะต้องรู้จักการเลือก การตัดสินใจ และการควบคุมตนเอง และที่สำคัญจะต้องให้นักศึกษาได้มีโอกาสค้นหาความสนใจของตนเอง โดยการสอนทักษะต่างๆ และประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งอาจไม่ได้เรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา (Stoden & Conway, 2003) ดังนั้น การบริหารและการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการในวิทยาลัยระดับอาชีวศึกษาอาจมีลักษณะเฉพาะ คือ เป็นการบริการที่จัดให้โดยอัตโนมัติตามความจำเป็นของผู้เรียน แต่ลักษณะหรือรูปแบบการให้บริการน่าจะมีความหลากหลายเช่นเดียวกับระดับอุดมศึกษา รวมทั้งควรเน้นการพัฒนาทักษะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจำ วิธีการคิดวิเคราะห์ ทักษะการจัดการ การฝึกงาน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านหลักสูตร ควรศึกษาและเปิดสอนหลักสูตรที่สถานประกอบการต้องการจ้างงานคนพิการและตรงกับความต้องการของผู้เรียนพิการ
2. ด้านการบริหาร ผู้บริหารควรจัดระบบการบริหารและมีโครงสร้างการบริหารหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการที่ชัดเจน รวมทั้งสนับสนุนอัตรากำลังสำหรับหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ
3. เจ้าหน้าที่บริการในหน่วยบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ควรมีความรู้ และทักษะในการให้บริการผู้เรียนพิการตามบทบาทหน้าที่

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณวิทยาลัยการอาชีพพทุธมณฑลที่ให้การสนับสนุนและประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคู่มือการบริหารและบริการสนับสนุนนักเรียน นักศึกษาพิการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

References

- Combine power 'Civil state' create career for persons with disabilities. (2016, June 22). Retrieved from <http://www.thaihealth.or.th/content/31740-รวมพลัง'ประชารัฐ' สร้างคนพิการ.html> [in Thai]
- Duffy, J. T., & Gugerty, J. (2005). The role of disability support services. In Getzel, E. E., & Wehman, P. (Eds.), *Going to college* (pp. 89-115). Sydney: Paul H Brookes.
- Educational Provision for Persons with Disabilities Act, B.E. 2551. (2008, February 5). *Government Gazette*. 125 (28a), 1-13. [in Thai]
- Harbour, W. S. (2009). The relationship between institutional unit and Administrative Features of disability services offices in higher education. *Journal of Postsecondary Education and Disability*, 21(3), 138-154.
- Manager Online. (2014, September 25). *Quality of life*. Retrieved from <http://www.manager.co.th/QOL/ViewNews.aspx?NewsID=9570000111482> [in Thai]
- Mongkolsawadi, S., Tongsata, P., Sansaporn, S., & Yaikaensai, P. (2009). *Final report in employment support system for people with disabilities in open labour Market*. Pattaya: The Redemptorist. [in Thai]

- Shaw, S. F. (2002). *Postsecondary supports for students with disabilities*. Retrieved from <http://www.ncset.hawaii.edu/institutes/mar2002/papers/pdf/POSTSECONDARY%20SUPPORTS%20.PDF>
- Stodden, A. R. & Conway, A. M. (2003). Supporting individuals with disabilities in postsecondary education. *American Rehabilitation*, 27, 24-33.
- Tagayuma, A., Stodden, A. R., Chang, C., Zeleznik, E. M. & Whelley, A. T. (2005). A two-year comparison of support provision for persons with disabilities in postsecondary education. *Journal of Vocational Rehabilitation*, 22, 13-21.
- The Office of Vocational Education Commission. (2014). *The Office of Vocational Education Commission annual report 2014*. Bangkok: Minburi Technical College. [in Thai]
- Wongkhiao, S., & Kornpuang, A. (2017). The administration model for enhancing mainstreaming standard of inclusive schools under the office of the basic education commission. *Journal of Education Naresuan University*, 19(2), 230-244. [in Thai]